

[Kirsten Jacobsen]

ud til så mange som muligt. Jeg opfordrede boligministeren – og det håber jeg også at hun vil – til at fortælle Realkreditrådet, hvad der står i loven. Den slags sondringer imellem a-personer og b-personer og rødhårede osv. tilkommer ikke realkreditinstitutterne. De skal varetage hensynet til sikkerheden for deres penge.

Og hvis de havde gjort det, havde de ikke stået i den situation, som de gør i øjeblikket, fru Pia Gjellerup. Hvis de havde beskæftiget sig med det, som er deres opgave, nemlig at yde lån med sikkerhed i fast ejendom, og sørget for, at sikkerheden var til stede, fordi lånene var holdt inden for fornuftige og lovlige grænser, havde de stået i en helt anden situation i dag. Men de skal ikke udvide deres virksomhed til at finde ud af, om et ejerskifte passer Realkreditrådet eller ej, og om en person har råd til at omlægge sine lån.

Når realkreditens sikkerhed er til stede, så er dens mission opfyldt, og det er det, jeg håber boligministeren vil slå en tyk streg under.

Holger K. Nielsen (SF):

Til fru Kirsten Jacobsen kunne det være interessant at sige: Hvordan kan det dog være, at en erklæret liberalist som fru Kirsten Jacobsen her fra Folketingets talerstol står og vil have regeringen, vil have staten til at blande sig i, hvordan kreditforeningerne administrerer deres lånepolitik? Det synes jeg er lidt mærkeligt, men det har måske noget at gøre med, at fru Kirsten Jacobsen er liberalist, når det passer ind i hendes egne politiske hensyn, og er det modsatte, når det ikke passer. Det er måske dér, vi har forklaringen på det.

Med hensyn til loven har vi hele tiden sagt, at vi er villige til at hjælpe boligejere, som er i klemme. Vi mener ikke, at denne lov er et særlig godt instrument i forhold til det. Der bliver postet en masse penge ud i ejerboligsektoren på en efter vor opfattelse amoralsk, uanstændig måde, i betragtning af at vi ved, at der vil ske nedskæringer i lejeboligsektoren i forhold til boligstøtten senere hen. Det kan vi ikke lægge ryg til, og vi har vores tvivl om, at det vil hjælpe særlig meget.

Vi er sikre på, at når stempelfritagelsesperioden er udløbet, vil vi stå med helt de samme problemer igen og skal til at forholde os til, hvordan vi skal hjælpe de betrængte husejere. Og det er ikke i særlig grad de betrængte, der

får hjælp ved denne stempelfritagelse, det er alle, der sælger, og tilmed er der åbnet for spekulationsmuligheder.

Selv om vi har sympati for de to første punkter i forslaget – altså en fortsættelse og udvidelse af tvangsauktionslovgivningen fra før sommerferien; vi har lidt mindre sympati for den generelle mulighed for omlægning til 30-årige mikslån, men kunne dog godt sluge det – betyder de negative følger af stempelfritagelsen alt i alt, at vi må sige, at vi ved tredjebehandlingen stemmer imod lovforslaget.

Formanden:

Jeg har en fornemmelse af, at vi godt kan nærme os afslutningen på debatten.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Min liberalistiske holdning, hr. Holger K. Nielsen, giver sig udtryk i, at jeg gerne ser realkreditloven ophævet. Jeg ser gerne indført fri konkurrence. Så ved folk nemlig, hvad de har at rette sig efter. Så må de selv undersøge, hvor de kan få de bedste lån. De, der køber de pantebreve, der måtte blive til salg, må så tage højde for og selv vurdere de kurser, der er tale om.

Så længe der ikke er et flertal i Folketinget, der vil være med til at ophæve realkreditloven, har realkreditinstitutterne i hvert fald i øjeblikket en slags monopol på långivning til boligbyggeri her i landet, og det gør, at når vi har en lov, så skal realkreditinstitutterne overholde den. Det er min opfattelse, og den står jeg gerne ved. Jeg står også gerne ved – det skal ikke være skjult for nogen – at min erfaring med kreditforeningerne i så henseende er så ringe, at jeg er ekstra påpasselig, når de oven i købet på forhånd går ud og fortæller, hvordan de næste gang vil lade være med at overholde loven.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Trods en række unægtelig knubbede ord i forhold til detaljer og også udnyttelsesmulighederne i dette lovforslag er det klart, at det er et meget bredt flertal, som støtter det.

Det er faktisk også et godt formål, nemlig det ene klare i en akut situation at afhjælpe en række problemer på boligmarkedet, som vi alle erkender eksisterer, og som vi næsten alle også er enige om at gøre noget for at løse.